

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อให้ทำลูกสวยงาม(เหมือนดอกไม้) ลูกๆ ผู้เป็นดอกไม้ไม่สามารถเป็นสาเหตุให้ใครเป็นทุกข์ จงเฝ้าแต่ให้ความสุขอยู่เสมอ
- คำถาม:** ลูกๆ ต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากในสิ่งใด?
- คำตอบ:** จงระมัดระวังอย่างมากในการปฏิสัมพันธ์ของลูกด้วยการเอาใจใส่ต่อความคิด คำพูด และการกระทำของลูก สติปัญญาของลูกต้องล้มความกลัวทั้งหมดของความคิดเห็นของผู้คนและสิ่งที่พวกเขาจะพูดและกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของโลกที่มีกิเลส ตรวจสอบตนเอง: ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากมายเพียงใด? ฉันได้กลายเป็นผู้มีอารยธรรมเช่นลัทธิและนารายณ์หรือไม่? ฉันกลับมาสวยงาม(เหมือนดอกไม้)มากเพียงใด?

โอมซานติ ชีพบาว่าลูกๆ ของท่านคือดวงวิญญาณ ลูกๆ ต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องล้มร่างของลูก และจดจำชีพบาว่า ชีพบาว่าพูดว่า พ่อสอนลูกๆ ชีพบาว่านั้นไม่มีตัวตนและลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก พ่อเองก็มาเพื่อเล่นบทบาทของท่านด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าตามแผนของละครพ่อมาและทำให้ลูกสวยงาม ดังนั้นลูกต้องละทิ้งข้อบกพร่องทั้งหมดและกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรม ผู้ที่มีคุณธรรมนั้นจะไม่เคยทำให้ใครเป็นทุกข์ พวกเขาไม่เคยเพิกเฉยต่อสิ่งที่พวกเขาเคยบอก พวกเขาจัดความทุกข์ของใครก็ตามที่กำลังทุกข์ เมื่อพ่อมาความทุกข์ของทั้งโลกนั้นจะถูกจัดไปอย่างแน่นอน พ่อให้ศรัทธาแก่ลูก: ทำความเพียรพยายามมากเท่าที่จะเป็นไปได้และเฝ้าแต่จะจัดความทุกข์ของทุกคน เพียงด้วยการทำความเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่ดี ด้วยการไม่ทำความเพียรพยายามสถานภาพของลูกก็จะลดลง และแล้วสิ่งนั้นก็จะกลายเป็นการสูญเสียวงจรแล้ววงจรเล่า พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ พ่อไม่ต้องการให้ลูกๆ ประสบกับความสูญเสียใด ผู้คนในโลกก็รู้ถึงกำไรและขาดทุนและดังนั้น ลูกๆ ต้องมีความเมตตาต่อตนเอง ลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าสติปัญญาของลูกจะเร่ร่อนไปที่นั่นที่นั่นจงเพียรพยายามและตรวจสอบว่าเหตุใดลูกจึงไม่จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง อย่างน้อยที่สุดลูกก็จะไปสู่สวรรค์ แต่ลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในสวรรค์ พ่อแม่ของเด็กๆ นั้นก็พูดว่า ลูกๆ ของเราควรจะศึกษาในโรงเรียนและได้รับสถานภาพที่สูง ที่นี้ไม่มีใครรู้สิ่งใด ญาติมิตรของลูกก็รู้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนการศึกษาอะไร ในการศึกษาที่นั่นเพื่อนฝูงญาติมิตรทั้งหมดของลูกรู้ทุกสิ่ง ที่นี้บ้างก็รู้และผู้อื่นก็ไม่รู้ พ่อของบางคนนั้นก็จะรู้ถึงสิ่งนี้ แต่พี่น้องหญิงชายของเขานั้นก็อาจจะไม่รู้ แม่ของใครบางคนก็จะรู้ถึงสิ่งนี้ แต่พ่อนั้นก็อาจจะไม่รู้เพราะการศึกษานี้และผู้เดียวที่กำลังสอนการศึกษานี้แก่ลูกนั้นพิเศษสุด ลูกเข้าใจต่างลำดับกันไป พ่ออธิบายว่าลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากและนั่นก็ต่างลำดับกันไปด้วย ผู้ที่ได้เคยทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมานั้นก็คือผู้ที่ได้รับความรู้นี้ ขนบธรรมเนียมประเพณีของความเลื่อมใสศรัทธากำลังจะสิ้นสุดลงแล้วในเวลานี้ ก่อนหน้านั้นเคยมีการกล่าวถึงมีรว่าเธอได้ละทิ้งความคิดเห็นของสังคมและระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตของครอบครัว ที่นี้ลูกต้องละทิ้งระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตทั้งหมดของสกุลที่มีกิเลส ลูกจะต้องละทิ้งทุกสิ่งจากสติปัญญาของลูก ลูกไม่ได้ชอบสิ่งใดของโลกที่มีกิเลสนี้ ผู้ที่ทำการที่เป็นบาปนั้นก็ไม่ได้เป็นที่ชื่นชอบเลย พวกเขาทำลายโชคของตนเอง จะไม่มีพ่อใดที่ชอบให้ลูกๆ ของตนรบกวนผู้อื่นหรือไม่ศึกษาเล่าเรียน ลูกๆ รู้ว่าไม่ได้มีลูกๆ เช่นนั้นที่นั่น ชื่อที่แท้จริงของพวกเขาคือเทพ เป็นชื่อที่บริสุทธิ์อย่างมาก! ลูกต้องตรวจสอบตนเอง: ฉันมีคุณธรรมที่สูงส่งในตัวฉันไหม? ลูกต้องอดทนด้วยเช่นกัน เป็นเรื่องของโยคะของสติปัญญา การบรรลันหวานชื่นอย่างมาก ไม่มีเรื่องของการบรรลันในการจดจำระลึกถึงพ่อ แต่ใช่ มายา นั่นก็เป็นเหตุของอุปสรรคในสิ่งนี้ ลูกต้องระมัดระวังเกี่ยวกับเธออย่างมาก ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือมายา ลูกรู้ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเคยทำมาในทุกๆ วงจร ก็เป็นความเพียรพยายามที่ลูกต้องแม่นยำมากเดียวกันนั้นที่ลูกเคยทำทุกๆ วงจรก็เป็นสิ่งที่ได้ทำในเวลานี้ ลูกรู้ว่าเวลานี้พวกเราในได้กลายเป็นผู้มีโชคหลายล้านเท่าและแล้วในยุคทองพวกเรา也将มีความสุขอย่างมาก พ่ออธิบายในวิธีนี้ทุกๆ วงจร นี่ไม่ใช่บางสิ่งใหม่ นี่คือบางสิ่งที่เก่ามาก พ่อต้องการให้ลูกๆ กลับมาสวยงามอย่างสมบูรณ์ พ่อทางร่างก็จะต้องการให้ลูกๆ ของเขาสวยงามด้วยเช่นกัน พ่อเห็นโลกมาเพื่อเปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้น ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากในแง่ของความคิด คำพูด และการกระทำของลูกเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ของลูก ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากกับทุกอวัยวะทางร่างกาย มายานั้นหลอกลวงอย่างมาก ลูกต้องระมัดระวังเธออย่างมาก จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก เป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่สายตาของลูกเคยเป็นอาชญากร ต้องมีการ

ทำให้สายตานั้นมีอารยธรรมเหมือนกับสายตาของลักษมีและนารายณ์ในชาติเกิดเดียว พวกเขานั้นเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม ไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากรใดๆ ที่นั่น ราวหนึ่งนั้นก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น นี่ไม่ใช่บางสิ่งใหม่ ลูกได้เคยประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้นหลายต่อหลายครั้งมาก่อน โลกไม่รู้สิ่งใดเลยว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนอะไร พ่อมาเพื่อเติมเต็มทุกความปรารถนาของลูก ความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์นั้นเป็นของราวัน ความปรารถนาของลูกนั้นบริสุทธิ์ ลูกต้องไม่มีความปรารถนาที่เป็นอาชญากรใดๆ ลูกๆ ต้องก้าวไปด้วยคลื่นของความสุข ไม่มีใครพูดถึงความสุขที่ล้นเหลือของลูก พวกเขาพูดถึงความทุกข์ พวกเขาไม่ได้พูดถึงความสุข ลูกๆ นั้นก็มีความปรารถนาเดียวเท่านั้นและนั่นคือการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกรู้ว่าพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกจะถูกชำระให้บริสุทธิ์โดยการจดจำระลึกถึงท่าน ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่งในโลกใหม่คือเทพเหล่านี้ จงมองดูว่าลูกได้รับพลังมากมายเพียงไรด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์และได้รับอาณาจักรของโลกที่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่ามีพลังอย่างมากมายในศาสนาเทพนี้ พวกเขาได้รับพลังนี้จากที่ใด? จากพ่อผู้ทรงอำนาจ ลูกสามารถจะมีภาพหลัก 2-4 ภาพในบ้านของลูกและทำงานรับใช้อย่างมากมายด้วยภาพเหล่านั้น เวลานั้นจะมาถึงเมื่อจะมีการห้ามไม่ให้ออกจากบ้านในเวลากลางคืน(เคอร์ฟิว)ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถจะไปที่ไหนได้ ลูกคือบราห์มินผู้ที่ถ่ายทอดกิตะที่แท้จริง ความรู้นั้นง่ายดายอย่างมาก มีความสงบอย่างมากมายในบ้านที่ทั้งครอบครัวนั้นอยู่ในความรู้ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับพวกเขา ขอให้ผมภาพหลัก 2-4 ภาพวางไว้ในบ้านของลูก ภาพของตรีมูรติ วงจร ต้นไม้ และบันไดนั้นก็เพียงพอ พร้อมกันกับสิ่งเหล่านั้นก็มีโปสเตอร์ที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าของกิตะไม่ใช่ลักษณะด้วยเช่นกัน โปสเตอร์นั้นก็ดีด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก ไม่มีเรื่องของการใช้จ่ายเงินทองในสิ่งนี้ ลูกมีภาพ ด้วยการมองดูภาพ ความรู้ก็เข้าไปสู่สำนึกของลูก ลูกสามารถเพียงมีห้องเล็กๆ ที่ซึ่งลูกสามารถจะนอนหลับได้ด้วยเช่นกัน หากลูกเฝ้าแต่ทำตามศรีมัท ลูกก็สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกอาจจะกำลังนำประโยชน์แต่กระนั้นก็ตามพ่อก็เฝ้าแต่เตือนลูก: ลูกสามารถทำสิ่งนี้และสิ่งนี้ ผู้คนก็เก็บรูปบูชาของรากูจี(รูปบูชาของกฤษณะแรกเกิด) ที่นี้มีสิ่งต่างๆ ที่จะต้องอธิบายด้วยเช่นกัน เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกเร่งร้อนไปทั่วโนวัดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างต่อเนื่อง แต่ลูกไม่รู้ว่าคุณเป็นใคร ผู้คนกราบไหว้บูชารูปบูชาของเทพในวัดและแล้วพวกเขาก็ไปและจม(รูปบูชา)เหล่านั้นในน้ำ มีความไม่รู้อย่างมากมาย! พวกเขากราบไหว้บูชาผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วก็นำรูปบูชาเหล่านั้นไปและนำไปไว้ในทะเล พวกเขาแม้กระทั่งนำคะเนศ เทวี และสรัสวตีไปจมน้ำ พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกๆ ทุกวงจร ท่านทำให้ลูกตระหนักถึงสิ่งที่ลูกเคยทำ ลูกๆ ควรจะมีความไม่ชอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพ่อนั้นอธิบายอย่างมากต่อเนื่องและพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกกำลังทำอะไร? สิ่งนี้เรียกว่าแม่น้ำของยาพิษ ไม่ใช่ว่ามีมหาสมุทรของน้ำนมที่นั่น แต่ทุกสิ่งทีนั้นนั้นอุดมสมบูรณ์ ไม่มีสิ่งใดที่ต้องใช้จ่ายเงินทอง ในความเป็นจริงไม่มีธนบัตรที่นั่น ลูกเห็นแต่เหรียญทองเท่านั้นในทุกหนแห่งและแม้แต่อาคารนั้นก็เปื้อนทอง อิฐนั้นก็ทำมาจากทอง ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าทองและเงินไม่ได้มีคุณค่าใดๆ ที่นั่น ที่นี้สิ่งเหล่านั้นมีค่าอย่างมาก ลูกรู้ว่ามีคามมหัศจรรย์ในทุกสิ่ง มนุษย์คือมนุษย์ แม้แต่เทพเหล่านั้นก็เป็นมนุษย์แต่พวกเขานั้นก็เรียกว่าเป็นเทพ ผู้คนก็ไปและสารภาพนิสัยที่สกปรกของตนเองเบื้องหน้า(รูปบูชา)เหล่านั้น พวกเราคือคนบาปที่ตกต่ำ พวกเราไม่มีคุณธรรมใด ลูกๆ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสติปัญญาของลูก: พวกเรากำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เหล่าเทพนั้นมีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกรู้ว่าผู้คนไปที่วัดแต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าเทพเหล่านั้นเป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน พวกเราเองนั้นก็เปื้อนมนุษย์ อย่างไรก็ตามพวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง พวกเราคือผู้ที่มั่งร่อยที่เป็นเช่นปีศาจ ในเวลานี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าลูกนั้นเคยไม่มีค่าเพียงไร ลูกเคยไปเบื้องหน้าพวกเขา(รูปบูชา)และร้องเพลง: ท่านนั้นเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม เวลานั้นพ่ออธิบาย: พวกเขามีชีวิตอยู่ในอดีต พวกเขาเคยมีคุณธรรมที่สูงส่งและมีความสุขที่ล้นเหลือ เวลานั้นพวกเขานั้นได้อยู่อย่างไม่มีความสุขที่สุด ในเวลานี้ก็เลวทั้งห้าปรากฏอยู่ในทุกคน เวลานั้นลูกมหัศจรรย์ว่าลูกนั้นได้ตกลงมาอย่างต่อเนื่องจากยอดสุดจนถึงพื้นอย่างไร ผู้คนของบาร์ตันนั้นเคยมั่งคั่งอย่างมาก เวลานั้นผู้คนก็เฝ้าแต่สะสมหนี้สินอย่างมากมาย เพียงพ่อเท่านั้นที่นิ่งที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ฤษีและมุนีเองก็พูดด้วยเช่นกันว่า “พวกเราไม่รู้ สิ่งนั้นหรือสิ่งนี้ (เนติเนติ)” เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพวกเขาได้บอกสัจจะ: พวกเขานั้นไม่รู้จักทั้งพ่อและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างแม้กระทั่งในเวลานี้ไม่มีใครนอกจากลูกๆ รู้สิ่งนี้ แม้แต่ชั้นยาสซีที่ยิ่งใหญ่และดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ก็ไม่รู้ ในความเป็นจริงเป็นลักษมีและนารายณ์นี้ ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่พวกเขานั้นบริสุทธิ์เสมอ แม้แต่พวกเขาก็ไม่รู้ ดังนั้นใครอื่นจะรู้ได้อย่างไร? พ่ออธิบายสิ่งที่แสนจะง่ายดายเช่นนั้น แต่ลูกๆ บางคนก็ลืม ผู้ที่สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างดีมากนั้นก็พบว่าเป็นผู้ที่อ่อนหวานอย่างมาก ยิ่งลูกเห็นคุณธรรมที่หวานชื่นในลูกๆ มากเพียงใด หัวใจก็จะอยู่อย่างมีความสุขมากขึ้นตามนั้น บ้างแม้แต่ประณามชื่อ ที่นี้พวกเขาประณามทั้งสาม พ่อ ครู และสัทกูรู ด้วยการประณามพ่อที่แท้จริงครูที่แท้จริงและสัทกูรูก็จะมีการสะสมการลงโทษถึง 3 เท่า อย่างไรก็ตามลูกๆ บางคนก็ไม่ได้มีความเข้าใจใดๆ เลย พ่ออธิบายว่าจะมีบางคนเช่นนั้นอย่างแน่นอน มายานั้นก็ไม่ยิ่งหย่อนเช่นกัน เธอทำให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาปเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของ

วงจรและแล้วพ่อก็ทำให้ลูกไปสู่ความบริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณบุญเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกได้กลายเป็นสิ่งนั้นต่างลำดับกันไป ผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนี้มีสองคน: รามและราวัน รามนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนก็พำราชื่อรามและแล้วในเวลาสุดท้ายพวกเขาก็คารวะต่อชีวา ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาจับชื่อของดวงวิญญาณสูงสุด ลูกไม่ต้องนับสิ่งใด ลักษณะและนารายณ์นี้เคยบริสุทธิ์ เคยเป็นโลกของพวกเขาที่ในเวลาหนึ่งนั้นได้กลายเป็นอดีตนั้นก็ลูกเรียกว่าสวรรค์ โลกใหม่ เมื่ออาครันนั้นเก่าอาครันนั้นก็มีค่าควรแก่การรื้อถอนเท่านั้น โลกนี้เองก็เป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ในเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ง่ายดายอย่างมากที่จะเข้าใจ ลูกต้องเข้าถึงสิ่งเหล่านี้และทำให้ผู้อื่นเข้าถึงสิ่งเหล่านั้น พ่อจะไม่ไปหาทุกคนเพื่ออธิบายแก่พวกเขา ลูกๆ นั้นอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้าลูกต้องทำงานรับใช้ที่พ่อสอนลูกเท่านั้น ของลูกคืองานรับใช้ของพระเจ้าเท่านั้น บาบานั้นได้ให้ไหของความรู้แก่ลูกๆ ผู้เป็นแม่เพื่อทำให้ชื่อของลูกนั้นสูงส่ง ไม่ใช่ว่าผู้ชายไม่ได้รับสิ่งนั้น ทุกคนได้รับสิ่งนั้น เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นชาวสวรรค์ที่มีความสุขเพียงใด ไม่ได้มีใครที่ไม่มีความสุขที่นั่น ในเวลานี้คือยุคบรรจบพบกันและพวกเรากำลังจะกลายเป็นนายของโลกใหม่นั้น ในเวลานี้เป็นยุคเหล็กโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ รวากับว่ามนุษย์นั้นได้กลายเป็นผู้มีสติปัญญาเหมือนวัวอย่างแท้จริง เวลาที่สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดต้องถูกลืม ลืมร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณเมื่อไม่มีดวงวิญญาณในร่างกาย ร่างกายนั้นก็ไม่สามารถทำอะไร ผู้คนก็มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างของพวกเขาอย่างมาก: ร่างนั้นได้ถูกเผาด้วยดวงวิญญาณก็จากไปและไปรับอีกร่างหนึ่งแต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้นพวกเขาก็เฝ้าแต่รำร้อในความทุกข์ระทมเป็นเวลา 12 เดือน ในเวลานี้เมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณละร่างของลูก ลูกจะถือกำเนิดในครอบครัวที่สูงต่ำลำดับกันไปอย่างแน่นอน ผู้ที่มีความรู้เล็กน้อยเท่านั้นก็จะเกิดในครอบครัวที่ธรรมดา ผู้ที่มีความรู้ที่สูงส่งจะถือกำเนิดในครอบครัวที่สูงส่งมีความสุขมากมายที่นั่น อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้รับฟัง แต่ไม่ใช่ว่าไม่ฟังในสิ่งที่พ่อบอกลูก กลับมามีคุณธรรมและให้ความสุขกับทุกคน ทำความเพียรพยายามและขจัดความทุกข์ของทุกคน
2. อย่าได้รับอิทธิพลของกิเลสและเหตุนี้เองจึงทำกรรมที่เป็นบาป กลับมาอดทน อย่าได้มีความปรารถนาทางอาชญากรรมใดๆ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคอย่างสม่ำเสมอและเป็นโยคีที่ง่ายดายที่หลอมรวมจิตสำนึกของ "ฉัน" ใน "บาบา" ลูกๆ เหล่านี้ที่มีความรักต่อพ่อในทุกลมหายใจของพวกเขาที่มีเพียง “บาบา บาบา” เท่านั้นในทุกลมหายใจของพวกเขาจึงไม่จำเป็นต้องทำงานหนักเพื่อโยคะ ข้อพิสูจน์ของพวกเขาที่มีความทรงจำระลึกถึงก็คือ คำว่า "ฉัน" ไม่เคยปรากฏออกมาจากริมฝีปากของพวกเขา มีเพียง “บาบา บาบา” เท่านั้นที่ปรากฏออกมา จิตสำนึกของ “ฉัน” นั้นถูกหลอมรวมอยู่ในบาบา บาบาเป็นกระดุกสันหลัง, บาบาเป็นแรงบันดาลใจให้กับลูก, บาบาอยู่กับลูกเสมอ “อยู่กับท่าน รับประทานกับท่าน เดินเหินและเคลื่อนไหวไปรอบ ๆ กับท่าน” : เมื่อสำนึกนี้เกิดขึ้นในรูปของลูก ลูกจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์: การพูดว่า “ฉัน ฉัน” (เมียว) หมายถึงการปลุกเรียกมายาซึ่งเป็นแมว

*** โอม ซานติ ***